

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D., a soudců Mgr. Filipa Skřivana a JUDr. Ing. Venduly Sochorové v právní věci

žalobkyně: **I. P.**
bytem X
zastoupena JUDr. Radkem Ondrušem, advokátem
sídlem Bubeníčкова 42, Brno

proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
sídlem Žerotínovo náměstí 3, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 8. 2023, č. j. JMK 125766/2023, sp. zn. S-JMK 81164/2023 OÚPSŘ,

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobkyni se z účtu Krajského soudu v Brně vrací zaplacený soudní poplatek za žalobu ve výši 3 000 Kč k rukám zástupce žalobkyně JUDr. Radka Ondruše, advokátka, do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení. Soud zástupce žalobkyně vyzývá, aby ve lhůtě 7 dnů od doručení tohoto usnesení sdělil soudu číslo bankovního účtu, na nějž má být soudní poplatek vrácen.

Odůvodnění:

1. Městský úřad Tišnov (dále jen „stavební úřad“) zahájil dne 7. 6. 2018 řízení o odstranění stavby žalobkyně. Dne 11. 7. 2018 stavební úřad obdržel žádost žalobkyně o dodatečné povolení *Stavební úpravy rodinného domu* na pozemku parc. č. X v k. ú. X. Tato žádost nebyla sama o sobě dostatečným podkladem pro její posouzení. Stavební úřad proto dne 2. 8. 2018 vyzval žadatelku, aby do 31. 10. 2018 žádost doplnila o nutné podklady, a žalobkyni poučil, že nedoplní-li žádost ve stanovené lhůtě, bude řízení zastaveno.
2. Stavební úřad následně na žádost žalobkyně lhůtu k doplnění žádosti opakovaně prodloužil. Žalobkyně přesto žádost nedoplnila. Stavební úřad proto řízení o dodatečném povolení stavby usnesením ze dne 21. 4. 2023, č. j. MUTI 20805/2023, dle § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, zastavil. Žalovaný poté napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobkyně a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.
3. Žalobkyně v žalobě namítá, že stavební úřad zahájil řízení o odstranění její stavby přesto, že ta je řádně povolena. Zahájení řízení ani nijak neodůvodnil. Názor, že stavba byla provedena bez povolení stavebního úřadu, je v rozporu s rozhodnutím žalovaného ze dne 15. 3. 2018 a rozhodnutím o kolaudaci domu žalobkyně z roku 2003. Podle žalobkyně jde jen o pomstu stavebního úřadu za její boj proti *černým* stavbám sousedů. Uvádí, že žádost o dodatečné povolení stavby podala pouze z procesní opatrnosti. Zahájení řízení o odstranění stavby a výzva stavebního úřadu k doplnění žádosti o dodatečné povolení jsou podle ní nezákonné.

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

87/2023

Správní úřad řízení o dodatečném povolení zastavil z důvodu, že žalobkyně neodstranila podstatné vady žádosti. Podle žalobkyně však mělo být řízení zastaveno, protože stavba již povolena byla a žádost se tak stala zjevně bezpředmětnou.

4. Žalovaný je přesvědčen, že v rozhodnutí řádně vysvětlil důvody, které jej vedly k zamítnutí odvolání. Žádost o dodatečné povolení stavby byla podána bez požadovaných příloh, proto bylo řízení o ní správně zastaveno.
5. Před přistoupením k meritornímu posuzování věci soud posuzoval, zda se jedná o žalobu přípustnou (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.). Žalobkyně totiž sama v podané žalobě i v petitu uvádí, že požaduje řízení před stavebním úřadem zastavit, ovšem nikoliv podle § 60 odst. 1 písm. c) správního řádu, nýbrž podle § 60 odst. 1 písm. g) téhož zákona.
6. Podle § 68 písm. d) s. ř. s. je žaloba nepřípustná také tehdy, směřuje-li jen proti důvodům rozhodnutí.
7. Nepřípustností žaloby podle citovaného ustanovení se zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 23. 5. 2013, č. j. 9 As 102/2012-37. Vysvětlil, že „[ž]alobní legitimace v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu je založena tvrzením, že žalobce byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, kterým se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (§ 65 odst. 1 s. ř. s.). Založit, měnit, rušit nebo závazně určit práva či povinnosti je způsobilý pouze výrok rozhodnutí, nikoliv jeho odůvodnění. Účelem kompetenční výluky dle § 68 s. ř. s. je zamezit přezkumu těch částí rozhodnutí, které nemohou zasáhnout do práv a právní sféry účastníků.“ Obdobně v rozsudku ze dne 19. 1. 2011, č. j. 3 As 16/2010-69, Nejvyšší správní soud uvedl, že „souhlasí-li stěžovatel s napadeným zrušujícím rozhodnutím žalované, avšak nikoliv s důvody, pro které tak učinila, tak by jeho žaloba směřovala proti důvodům rozhodnutí a taková žaloba je podle § 68 písm. d) s. ř. s. nepřípustná“ (srov. také usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 21. 10. 2005, č. j. 22 Ca 6/2004-30).
8. V nyní projednávaném případě stavební úřad řízení o žádosti žalobkyně o dodatečné povolení stavby zastavil podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, neboť žalobkyně na výzvu v určené lhůtě neodstranila podstatné vady žádosti, které bránily pokračování v řízení. O tom, že žalobkyně žádost o dodatečné povolení ani přes výzvu a poučení stavebního orgánu nedoplnila, není sporu. Žalobkyně má však za to, že stavební úřad měl řízení zastavit z důvodu, že se její žádost stala zjevně bezpředmětnou [§ 66 odst. 1 písm. g) správního řádu]. Stavební úřad podle žalobkyně měl v řízení řešit otázku povolenosti posuzované stavby a dojít k závěru, že stavba v minulosti byla řádně povolena.
9. Otázka oprávněnosti stavby však věcně spadá do řízení o odstranění stavby. Námitky týkající se údajného povoleného stavu stavby žalobkyně se tedy mýlí s předmětem nynějšího řízení (o žádosti o dodatečné povolení stavby). Je-li stavba povolena, žalobkyně nemusí žádat o její dodatečné povolení. Postačí doložit povolení stavby v řízení o jejím odstranění (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 11. 2018, č. j. 9 As 368/2017-48). Námitkami týkajícími se povolenosti stavby se tak soud v nynějším řízení nemohl zabývat.
10. Z podané žaloby je jasné patrné, že žalobkyně souhlasí s výrokem stavebního úřadu o zastavení řízení. Podle jejího názoru se tak ale mělo stát z jiného důvodu. Podle svých slov totiž podávala žádost o dodatečné povolení stavby pouze z procesní opatrnosti, aby se domohla věcného posouzení oprávněnosti stavby. Žalobkyně tedy nebrojí proti výsledku Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

87/2023

správního řízení, tj. proti jeho zastavení, nýbrž jen proti důvodu, pro který bylo zastaveno. Důvody zastavení řízení dle § 66 odst. 1 správního řádu si nekonkurují. Není stanoveno pořadí, ve kterém by se jimi měly správní orgány zabývat. Pokud byly pro jeden z nich splněny podmínky, nebyl správní orgán povinen zjišťovat, zda nejsou naplněny předpoklady i pro jiný důvod zastavení řízení. Souhlasí-li tedy žalobkyně s výrokem o zastavení řízení o žádosti o dodatečné povolení stavby, nemůže ani konstatování, že by řízení mělo být zastaveno z jiného zákonem předpokládaného důvodu, žalobkyni zasáhnout na jejích veřejných subjektivních právech, kterým mají soudy ve správním soudnictví poskytovat ochranu (§ 2 s. ř. s.). Výjimkou by byla situace, kdy by namítaný důvod zastavení řízení mohl mít reálný dopad do práv žalobkyně (např. zánik odpovědnosti za přešůpek; srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2019, č. j. 2 As 187/2018-47). V nynějším případě však zastavení správního řízení žalobkyni podle žalobních tvrzení nijak na veřejných subjektivních právech nezkrátilo, proto její žaloba nemůže být podrobena soudnímu přezkumu. Domáhá-li se žalobkyně pouze jiného způsobu zastavení řízení, je taková žaloba podle § 68 písm. d) s. ř. s. nepřijatelná (shodně srov. bod 16 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 10. 2024, č. j. 6 As 314/2023-38).

11. Soud tedy žalobu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 68 písm. d) s. ř. s.
12. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.
13. Výrok III. o vrácení zaplaceného soudního poplatku žalobkyni nachází oporu v § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, podle kterého soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut. Žalobkyně uhradila soudní poplatek ve výši 3 000 Kč. V daném případě došlo k odmítnutí podaného návrhu na zahájení řízení před prvním jednáním, a proto soud vrátí z účtu zaplacený poplatek. Soudní poplatek bude žalobkyni vrácen ve lhůtě plynoucí z ustanovení § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích, tj. ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozhodnutí, kterým soud o vrácení poplatku rozhodl, a to na účet jejího zástupce. Současně soud zástupce žalobkyně vyzval, aby v přiměřené lhůtě sdělil soudu číslo účtu, na nějž má být soudní poplatek vrácen.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

87/2023

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 10. března 2025

David Raus v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.